

4 pražských mučedníků

Takhle mrazivý únor již Čechy dlouho nepamatovaly. Koně i jezdce obklopovala oblaka páry a krev, která za nimi zůstávala, během chvilky mrzla na ztuhlé zemi. Českým královstvím se šířila smrt, kterou nesli na hrotech svých mečů muži skrytí v oceli a kožešinách. Napůl šílený císař Rudolf II. povolal do českého království vojsko pasovských žoldnérů, kteří projeli zemí jak krvavý pluh. Jejich řádění zastavilo až před Prahou vojsko českých stavů. Nikoliv na dlouho. Po dvou dnech marného vyjednávání se šiky žoldnérů probily do Prahy. Malá Strana začala hořet a vojáci se hnali přes Karlův most na Staré město pražské. V době války se o most ale nikdo nestaral, a ten byl pokrytý vrstvou ledu. Ocelí chránění koně ztráceli na ledu oporu a most pokryla změt koní a lidských těl. Pár jezdců přepadlo přes nízké zábradlí mostu a ledová Vltava je hladově spolkla. Ale těchto pár minut poskytlo obraně mostu čas k odpálení děla a spuštění mostecké mříže. Oddíl elitních žoldnérů přesto pronikl do středu Prahy a byl pronásledován až na Vyšehrad, kde svedl svoji poslední bitvu. Bylo ráno 15. února roku 1611 a Praha hořela strachem.

V tomto vypjatém okamžiku celým městem prolela zpráva. A nebyla to dobrá zpráva, spíš lež, zrozená z nenávisťného srdce. Kdo ji vyslovil jako první, nikdo netušil, ale během chvíle zněla celou Prahou. Šeptaly si ji děvečky u studní: „V katolických kláštěrech se skrývají pasovští žoldnéři!“ Hulákali jí na sebe podkoní a štolbové: „Kláštěry jsou plné zbraní! A sudů s prachem!“ A podomácku ozbrojený lid, který se původně seběhl na obranu města, byl nakažen touto lží a jeho nenávisť se obrátila směrem ke katolickým klášterům.

Za tlustými zdmi kostela Panny Marie Sněžné pronikal ruch tohoto těžkého dne jen jako vzdálená kulisa. Čtrnáct bratrů Řádu menších bratří ze všech koutů Evropy, kteří zde pracovali na obnovení pobořeného kláštera, se modlilo ranní chvály před svatostánkem a v duchu zaléali k patronce kláštera Panně Marii s prosbou o ochranu. Vikář kláštera, otec Bedřich Bachstein, tušil, jaké síly se houfují za vitrážovými skly kostela, neboť už jeden jeho spolubratr, otec Simon, ležel ve své cele zraněn nožem. Jeho malá komunita, složená především z mladých a vzdělaných mnichů, byla známá po celé Praze svou horlivostí v hlásání Bo-

žího slova a byla mnohým trnem v oku. Modlitba skončila a bratři se rozešli s obavami v srdci za svými povinnostmi. Hluk ale nepolevoval, naopak silil, jak se rozvášněný dav blížil ke kostelu. Bratři se opět shromáždili před oltářem a otec Bedřich se rozhodl zachránit nejmladší členy svého malého společenství. Šest z nich odvedl na půdu kostela a dva schoval v nejvyšší věžičce. Student teologie, bratr Girolamo, poklekl v kapličce před sochou Panny Marie Pomocné a zůstal v modlitbách. Tam ho také zastihla smrt. Oblíbený zpovědník otec Bartolomeo Dalmasoni zůstal ve své zpovědnici. Vzdělaný Španěl, otec Juan Martinez, bez ohledu na situaci dál sloužil pravidelnou mši. Klášter se proměnil v hlubinu ticha uprostřed bouře. A ta udeřila plnou silou. Dav vnikl do kostela a začal rabovat. Otec Juan Martinez se snažil vlastním tělem chránit ciborium s Nejsvětější svátostí, když mu někdo vrazil kopí do zad. Bratr Girolamo, Ital, byl v modlitbě probodnut dlouhým mečem. Již zraněný otec Simon byl ubit na lůžku. Bratři Kašpar, Jakub a Jan Didak, kteří se ukryli do věžičky, byli svrženi na střechu kostela a z ní se zřítily na zem. Otec Bartolomea zabili ranami šavle přímo ve zpovědnici. Otec Bedřich Bachstein byl proklán kopím do srdce. Bratři Klémens, Křištof, Giovanni a tři mladí Češi Emmanuel, Antonín a Jan byli ubiti k smrti.

Na město stále zahalené kouřem z požárů padala tma a Praha byla podivně tichá. Ztichlý byl i klášter Panny Marie Sněžné. Nebyl slyšet pravidelný zpěv žalmů ani listování breviářem. Nikdo nesloužil večerní pobožnost, sochy a obrazy byly zničeny, Nejsvětější svátost zneuctěna. Těla bratrů ležela tam, kam je dav odhodil. Jejich oběť nebyla zapomenuta a již po pár letech se o nich mluvilo jako o světcích, což církev dosvědčila jejich blahověstí.

Bratři minoriti, přimlouvejte se stále za nás u našeho Pána Ježíše Krista.

Pozor soutěž o knížku 14 mučedníků!

Kdo je zakladatelem Řádu menších bratří? Kdy a kde bylo čtrnáct mučedníků blahověsteno? Odpovědi na tyto dvě otázky nám zasilejte do 31. 1. 2013 na adresu: redakce@tarsicius.cz

BEATIFIKACE

Obřad blahověstí Bedřicha Bachsteina a jeho 13 druhů z Řádu menších bratří se stal vyvrcholením několik století trvajících snah o beatifikaci zavražděných pražských mnichů. Již pět let po jejich smrti poručil pražský arcibiskup těla exhumovat a pohřbit v kapli Panny Marie. Při této příležitosti bylo shledáno, že těla podlela jen minimálním rozkladu. 401 let od jejich mučednické smrti se bratřím dostalo cti, že budou zapsáni do seznamu blahoslavených. V sobotu 13. října 2012 navštívil Prahu kardinál Angelo Amato, který je v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha slavnostně vyhlásil za blahoslavené.

Zbyněk Pavienský

Hlavním celebrantem byl Jeho Eminence kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregace pro blahověstí a svatořečení a reprezentant papeže Benedikta XVI.

Kardinál Angelo Amato, prefekt kongregace pro svatořečení, čte apoštolský list papeže Benedikta XVI., ve kterém jsou pražští mučedníci prohlášeni za blahoslavené.

Vyhovujeme přání našeho bratra Dominika Duky, kardinála a pražského arcibiskupa, a mnoha bratří biskupů i mnoha věřících, a když jsme získali doporučení Kongregace pro blahověstí a svatořečení, naši apoštolskou autoritou dovolujeme, aby ctihodní Boží služebníci Bedřich Bachstein a jeho 13 druhů byli od nynějška nadále nazýváni blahoslavení a aby se mohl slavit jejich svátek na místech a podle pravidel stanovených právem každoročně 15. února.

Ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého. Amen. Benedikt XVI.

Průvod přináší relikvář s ostatky blahoslavených bratrů.

Relikviář je umístěn na čestné místo a bude obložen palmovými ratolestmi.

Při takové příležitosti nemohou chybět samozřejmě ani ministranti, kteří se v katedrále sešli v honném počtu.

Relikviář je ozdoben reliéfem, který připomíná slavný obraz Panny Marie s Ježíškem v bazilice Santa Maria Maggiore v Římě. Před schránkou stojí čtrnáct rudých růží.

